

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Kondra a soudců Mgr. Ley Pavlovové a Mgr. Ing. Borise Nypla v právní věci žalobkyně [redacted], bytem [redacted], [redacted], zast. JUDr. Jaroslavem Skákalem, advokátem v Nádražní 24, Semily, proti žalovaným 1) [redacted], bytem [redacted], 2) [redacted], bytem [redacted], [redacted], a 3) [redacted], bytem [redacted], [redacted], o zrušení a vypořádání podílového spoluvlastnictví k nemovitostem, k odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Semilech ze dne 12. 1. 2016, č. j. 8C 138/2013-147, **t a k t o :**

I. Žalobkyni se odnímá osvobození od soudních poplatků přiznané jí usnesením Okresního soudu v Semilech ze dne 15. 10. 2013, č. j. 8C 138/2013-13 a žalobkyně je povinna doplatit soudní poplatek z žaloby v částce 5.600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.

II. Rozsudek okresního soudu se **m ě n í**

a) ve výrocích pod body VIII a IX tak, že žalovaní nejsou povinni zaplatit na účet

Okresního soudu v Semilech soudní poplatek z žaloby,

- b) ve výroku pod bodem VI tak, že třetí žalovaná není povinna nahradit České republice náklady řízení,
- c) ve výroku pod bodem VII tak, že žalovaní č. 1 a 2 jsou povinni nahradit České republice náklady řízení v částce 66,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a na účet Okresního soudu v Semilech,
- d) ve výroku pod bodem IV tak, že každý z žalovaných je povinen nahradit žalobkyni na nákladech řízení před okresním soudem po částce 14.286,60 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

III. Jinak se rozsudek vyjma odvoláním nenapadeného výroku pod bodem V
p o t v r z u j e .

IV. Každý z žalovaných je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení po částce 2.578,60 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a k rukám advokáta žalobkyně.

O d ů v o d n ě n í :

Výše uvedeným rozsudkem okresní soud zrušil podílové spoluvlastnictví účastníků řízení k nemovitostem – k pozemkům parc. č. [] a [] a ke stavbě čp. [] stojící na pozemku parc. č. [] v katastrálním území []. Tyto nemovitosti přikázal do výlučného vlastnictví žalobkyně a zavázal ji k zaplacení vypořádacího podílu žalovaným, a to každému z žalovaných po částce 40.000 Kč. Okresní soud uzavřel, že mezi účastníky byla shoda ve způsobu vypořádání zrušeného spoluvlastnického vztahu, sporná byla jen částka, která by žalovaným náležela jako vypořádací podíl vyjadřující hodnotu ideálního podílu každého z žalovaných (po jedné osmině). Vypořádací podíl ve výši 40.000 Kč pak vychází ze závěrů znalce Ing. Holubičky, který stanovil obecnou (tržní) cenu nemovitostí na částku 320.000 Kč. V souvislosti s tímto rozhodnutím okresní soud přiznal žalobkyni právo na náhradu nákladů řízení v částce 37.260 Kč (výrok IV), výrokem pod bodem VI uložil třetí žalované povinnost nahradit České republice 20 % nákladů řízení s tím, že přesná částka bude vyčíslena v samostatném usnesení a výrokem pod bodem VII uložil prvému žalovanému a druhé žalované nahradit náklady řízení státu ve výši 80 % také s tím, že přesná částka bude vyčíslena v samostatném usnesení. Konečně pak výroky bod body VIII a IX uložil povinnost

žalovaným zaplatit soudní poplatek z žaloby, a to třetí žalované v částce 1.120 Kč a prvnímu a druhé žalované společně a nerozdílně v částce 4.480 Kč, a to v souvislosti s tím, že žalobkyně byla osvobozena od soudních poplatků z 80 %, zaplatila tedy ze soudního poplatku ve výši 7.000 Kč jen 1.400 Kč a zbylých 5.600 Kč tak okresní soud „rozdělil“ mezi žalované.

Proti tomuto rozsudku podali odvolání všichni žalovaní.

První žalovaný a druhá žalovaná v podstatě shodně namítli, že stavba čp. ■ není v havarijním stavu, jak uvedl znalec. Mají za to, že tržní cena nemovitostí je vyšší než 320.000 Kč. Kromě toho vytkli okresnímu soudu, že jim nebylo umožněno se k věci vyjádřit. Konečně dodali, že své spoluvlastnické podíly chtějí využívat a požadují na žalobkyni umožnění přístupu do stavby. Druhá žalovaná dále během odvolacího jednání uvedla, že by žalovaní souhlasili s převzetím nemovitostí oproti vyplacení vypořádacího podílu v částce 200.000 Kč.

Třetí žalovaná také v odvolání namítla, že cena nemovitostí je vyšší, připomněla, že od r. 2008 bylo vypracováno více posudků o ceně nemovitostí s velkými rozdíly (v r. 2008 390.000 Kč, v r. 2013 614.390 Kč....). Za svůj osminový podíl na nemovitostech požaduje částku 3.800 EUR.

Žalobkyně žádala potvrzení rozsudku.

Krajský soud přezkoumal napadený rozsudek a dospěl k závěru, že odvolání ve vztahu k rozhodnutí ve věci samé není důvodné.

Okresnímu soudu nezbylo, než návrhu na zrušení spoluvlastnického vztahu k nemovitostem vyhovět, když platí zásadně, že spoluvlastník nemůže být nucen ve spoluvlastnickém vztahu nadále setrvávat. Se zrušením spoluvlastnictví ostatně souhlasili i žalovaní. Dále během řízení před okresním soudem se účastníci řízení shodli na tom, že nemovitosti by měly být přikázány do výlučného vlastnictví žalobkyně (viz obsah protokolu o jednání před okresním soudem ze dne 22. 9. 2015), kdy toto uvedli žalovaní č. 1 a 2, zatímco třetí žalovaná tento způsob vypořádání navrhla v korespondenci zaslané soudu (např. č. l. 106). Za této situace šlo jen o stanovení výše vypořádacího podílu. Zde okresní soud správně ustanovil k zodpovězení odborné otázky znalce, který po prohlídce nemovitostí stanovil tržní cenu ve výši 320.000 Kč, přičemž zohlednil velmi špatný stav domu a i to, že kolem domu není téměř žádný pozemek (sousední dům je vzdálen 2 metry). Žalovaní pak nepodali důkaz o tom, že by hodnota nemovitostí byla vyšší, naopak žalovanou oslovený znalec Brezar určil tuto hodnotu ještě o zhruba 10.000 Kč nižší. Za této situace je nutno rozhodnutí okresního soudu ve věci samé považovat za správné a v souladu s § 1140 a násl. obč. zákoníku, a proto byl rozsudek ve výrocích pod body I až III podle § 219 o. s. ř. potvrzen.

K odvolacím námitkám zejména druhé žalované se dodává, že požadavek na zpřístupnění nemovitostí žalobkyní žalovaným je v tomto řízení bez právního významu. Stejně tak se krajský soud nijak blíže nezabýval poznámkou druhé žalované, že by žalovaní

souhlasili s převzetím nemovitosti, když s tímto přichází žalovaná až v odvolacím řízení a navíc vzhledem k výši spoluvlastnických podílů účastníků, k tomu, že do nemovitostí žalobkyně investovala a prokázala, na rozdíl od žalovaných, že má na výplatu vypořádacích podílů prostředky, by jiný způsob vypořádání ani nepřicházel v úvahu.

Ke změně podle § 220 odst. 1 písm. a/ o. s. ř. ale muselo dojít ve vztahu k výrokům o nákladech řízení mezi účastníky a o nákladech řízení státu a o soudním poplatku (výroky IV a VI až IX).

Krajský soud totiž dospěl k závěru, že je nutno rozhodnout podle § 138 odst. 2 o. s. ř. a odejmout žalobkyni osvobození od soudních poplatků, které jí okresní soud přiznal svým usnesením ze dne 15. 10. 2013. Ukázalo se totiž, že poměry žalobkyně toto osvobození od poplatků neodůvodňují – zde se připomíná, že žalobkyně, jak se ukázalo, je majitelkou bankovního účtu u [REDAKCE], na kterém měla ke dni 6. 1. 2016 zůstatek ve výši přes 133.000 Kč. Ostatně již samotné přiznání tohoto osvobození za situace, kdy se žalobkyně žalobou domáhala přikázání nemovitostí do svého vlastnictví s tím, že žalovaným zaplatí vypořádací podíl, bylo poněkud nelogické - nemajetná není osoba, která se domáhá majetku s tím, že za něj poskytne peněžní ekvivalent.

Zároveň s rozhodnutím o odnětí osvobození od poplatků bylo žalobkyni uloženo doplatit soudní poplatek do výše 7.000 Kč (položka 6 bod 1. a 2. sazebníku soudních poplatků), tedy zaplacení ještě 5.600 Kč, když částku 1.400 Kč již zaplatila. V souvislosti s tímto pak bylo nutno změnit výroky pod body VIII a IX, kterými bylo uloženo doplatit soudní poplatek z žaloby žalovaným podle § 2 odst. 3. zákona o soudních poplatcích, a to tak, že žalovaným se tato poplatková povinnost neukládá. Ke změně přistoupil odvolací soud i ve vztahu k výrokům pod body VI a VII o nákladech řízení státu, když bylo možno náhradu nákladů státu vypořádat tímto rozhodnutím. Nákladem řízení se stala částka 4.700 Kč. Na tento náklad byla složena záloha po částkách 1.500 Kč žalobkyní a žalovanými č. 1) a 2), takže ze státních prostředků zbývalo k zaplacení znalci 200 Kč. Tuto částku by měli zaplatit České republice, vzhledem k výsledku řízení (§ 148 odst. 1. o. s. ř.), žalovaní, protože ale třetí žalovaná byla osvobozena od poplatků zcela, zůstane její podíl na tomto nákladu státu (ve výši 66,60 Kč) neuhrazen a žalovaní č. 1) a 2) uhradí státu každý po 66,60 Kč.

Konečně musel být pozměněn i výrok o nákladech řízení mezi účastníky. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, když dosáhla zrušení spoluvlastnictví a zejména byla úspěšná v otázce výše vypořádacího podílu, a proto má právo na náhradu nákladů, které jí v řízení vznikly. Okresním soudem jí bylo přiznáno na nákladech 37.260 Kč, její náklad se ale navýšil vzhledem k tomu, že jí bylo odňato osvobození od poplatků a částku 5.600 Kč musí na poplatek doplatit. O tuto částku je ovšem její náklad vyšší a činí 42.860 Kč. Tuto částku by měli žalovaní zaplatit žalobkyni rovným dílem, tedy po částce 14.286,60 Kč, v souladu s výší svých spoluvlastnických podílů. Zde se připomíná, že osvobození od soudních poplatků u třetí žalované se při rozhodování o nákladech řízení mezi účastníky nijak nezohledňuje.

Protože žalobkyně byla v odvolacím řízení úspěšná, bylo jí přiznáno i právo na náhradu nákladů řízení před krajským soudem. Tímto nákladem je částka celkem 7.736 Kč (5.900 Kč

odměna za jeden úkon advokáta žalobkyně, 300 Kč paušální náhrada výdajů, 6 x 100 Kč náhrada za promeškaný čas) podle § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. a 936 Kč cestovné advokáta za 160 km po 5,85 Kč při průměrné spotřebě 6,9 litru a za použití vyhl. č. 385/2015 Sb. Na každého z žalovaných tedy připadá k úhradě částka po 2.578,60 Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné za podmínek § 237 o. s. ř. Lze je podat do dvou měsíců od doručení tohoto rozsudku a rozhodoval by o něm Nejvyšší soud ČR v Brně.

V Hradci Králové dne 21. září 2016

JUDr. Karel Kondr v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

